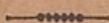

—

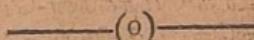
கடவுள் துணை.

செல்வப் பிள்ளை

27 அகட விகட

கலியாணச் சிந்து.

இஃது,

சிறுமனங்குர்,

முனிசாமிமுதவியார்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை குளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

—

கணபதிதுணை.

வந்தால் வா போனந்போ
லோபிச்சிந்தென்னும் இயற்பெயருடைய

அகடவிகட கலியாணச்சிந்து.

தொப்பை வணக்கம் நேரிசைவெண்பா.

கைகாலுங் தொந்தியெலாங் காணபய மாய்வீங்கி
மெய்துங்க மாட்டாத மேதகனே-பொய்யேன்கான்
செல்வமக ஞர்க்கு செய்யும்விவா கத்திலுளை
சொல்லா திருப்பேன் துணை.

குரவன் துதி புராண விருத்தம்.

மல்ரெரிந் தவனைக்காய்ந்த மடையனார் மகனேநல்ல
குலமதை கண்டுக்கொள்ள குருடனே கூறக்கேளாய்
தலமதில் விகடஞானத் தனையனார் மனத்தின்போது
சிலைச்சைமக் குரவாவந்தன் சேவடி யெனக்குப்போற்றி.

தகப்பனுராகிய லோபி சொல் தெம்மாங்கு.

என்மகனே கண்மனியே கொஞ்சம் ஈஸ்பீஷா கற்றவனே
கலியாண மென்றுசொல்லும் ஒரு கடனிருக்கு தெங்களுக்கு
சிந்து.

பெண் னும்படிந்தாச்சு பணமுந்துகையாச்சு
யிடமுங்குதுந்தாச்சு யெல்லாமுடிந்தாச்சு
முன்னேபெரியவர்கள் முழு தும்பிமைத்திருந்த
நாட்டுப்புறம்போய்வருவோம் நடடாமகனேயப்பா. (நா)

இதுவும் லோபி சொல் தெம்மாங்கு.

பட்டனத்தில்செய்யவென்றாலும் அப்பாபகல்வெடம்போடவே னும்
தட்டுமுட்டுஆட்டமோடு கொஞ்சம் தலையெரடிநிற்கவே னும்
சிந்து.

பத்தில்விழுந்ததொரு பாம்புமடியாதென்று
மெத்தப்பெரியவர்க் ஸிட்டப்பழமொழிபோல்

ஆயிரங் காலப்பயிர் ஆகையினு லேமகனே
உறவில் கலுந்துகொண்டா லொருபோதுங் குற்றமில்லை (நா)

செல்வப்பிள்ளைசொல் தெம்மாங்கு.

உறவும் வரகாச்சி அந்த ஊர்மூன்சுங் காஞ்சிப்போச்சு
ஐயோ எனக்கு அந்த ஆதரவுங் தேவையில்லை

சிந் து.

டோண்டுநோபாதரந்த தொல்லீயெனக்குவேண்டாம்
நாட்டுப்புறங்களைல்லாம் நான்ஸன்ஸ்வதவாது
பைகாட்டுமீரதர்களோடு பட்டணங்தன்னிலே
பக்குவமாய்செய்யவெகு மிக்கவுறவிருக்குது

லோயி சொல் தெம்மாங்கு.

அடவுண்படிப்பி ஷியிடிக்க அந்த பாஷாயொன்றுந்தெரியலியே
நம்மகுடி வழக்கில்லாத் கோணலெல்லாங் காட்டுகிறுய்

சிந் து.

ரெரியேமோக்கலோகம் ஏத்தமேமைகளாசம்
கழனியேபஞ்சாங்கம் கலப்பையேவேதாந்தம்
மண்ணேபிரதானம் மன்வெட்டியேசாஸ்திரம்
யிப்படிப்பிழைத்துவிட்டோம் உன்னிழவுக்கென்னுசெய்வோம்

செல்வப்பிள்ளை சொல் தெம்மாங்கு.

மாட்டைகுத்திமண்கிளரி இந்த மானமதைப் பார்த்தமுகும்
பேளிகட்கன்றீழுல்ளீ தொண்டொண்ற பேசாதே.

சிந் து.

ஸ்டீட்முழுதும் பந்தல்வேனும்
வால்சேட்குளோப்புலஸ்தர் வரிசையாய்மாட்டவேனும்
பிரண்டுகள்வூகேன்கொடுத்து பலமாடுலாத்தவேனும்
ஷ்டவுட்டிமில்லேடிகளால் சதூர்க்கள்நடத்தவேனும்
கச்சேரிகாலட்சேபம் காலைமாலைபாடவேனும்
பிரஞ்சுபுலாகிச்சடிகள் பிச்சைக்கொடுக்கவேனும்
அதிர்வேட்டுமேளவகை அண்டங்கிழியவேனும்
இப்படிநடத்திடாமல் தப்புந்தாறும்பினத்துகிறுய் (நா)

லோழி சொல் தெம்மங்கு.

பட்டனத்தில் முட்டைவைத்து அப்பாவுள்ளை
படிபடியாய்நான்வளர்த்தேன் நன்கூடும்விட்டதுபோல்
யென்பனத்தைநாலுவழி யாக்கவந்தாய்.

செல்வப்பின்னோ சொல் சிந்து.

நாலுவழிமுனுவழி நாலுழுமுனும்யேழுவழி
யெந்தவழிபோனைலென்ன வந்தவழிநீபாரு
காடுமழைக்குதங்கே வீடுந்துரத்துதிங்கே
போடாயுபினாட்சுவர் பணம்போனால்மயிர்போச்சி

செல்வப்பின்னோசொல்-விருத்தம்.

அல்லோயென்பிரான்ரான பிரதர்களேதோழமாரே
பொல்லாதகிழவன்யேனே பிடிவாதமியற்றுகிறுன்
நல்லநாள்பார்த்தேன்சற்று நமக்குநீர்உதவிசெய்தால்
யெல்லாருஞ் சேர்ந்துயின்றே பெம்புறங்காட்டலாமே.

த ரு.

எட்டி யுதையுமெந்தன் மிஸ்டரே ஒரே
தட்டாய்தட்டிப்போடும் மிஷ்டரே.

மட்டிக் கிழவன்சும்மா மனமும் பொதுக்கமாட்டான்
மயிலைப்போன்ற வேசிமார்க்கு கொடுக்கமாட்டான் எட்

பரத்தையர்ச்சு மிந்தப்பாவி யறிமாட்டான்

பணத்தை புதைத்துவைத்து பூதம்போல் கார்க்குறுன் எட்

அருமை வேடிகள்சுக மனுவு மறியமாட்டான்

சிறுமணவூர் தமிழ்சொல்லுங் கேட்கமாட்டான் எட்

(வசனம்.) இவ்விதமாகப் பிரண்டுகளோடு கூடிக்கொண்டு
அகஸ்மாத்தாக அமல்தால்வேடிக்கை யுண்டுபண்ணி கிழவனுக்கு
ஆனமட்டும் சரிப்படுத்தி மூலையில் தள்ளிவிட்டு சினேகிதார்களுக்கு
உஷார்படுத்துகிறவிதங் காண்க.

செல்வப்பின்னோ ஆனந்தக்களிப்பு.

பைகாட்கினேகரேவாரும் எந்தன்

பணம்போனால் போகட்டும் வேடிக்கைபாரும்

பெற்றூர் மனம்நொந்து வேகட்டும் நம்ம

பேர்மாத்தி ரங்கோட்டை கொடிபோல்பறக்கட்டும்

உற்று ருற்றுவெல்லாஞ் சாகட்டும் சரியாய்

ஒவ்வொரு ஆயிரம் தூசிபோல் பறக்கட்டும்

வேகியெல்லாம் நம்மை நினைக்கட்டும் தினம்
வீண்தர்மம் செய்வோர்கள் ஆங்கைப்போல் முழிக்கட்டும்
ராஜனென்றே நம்மை மதிக்கட்டும் நல்ல
ரயிட்டான டப்ளார்சு பிட்டின்கள் பறக்கட்டும் பை

சென்னையி லேபுகழ் விளங்கட்டும் சிறு
மணலூர்முனிசாமி தழிமாகச் சொல்லட்டும்
பன்னி யுலகெங்கும் படிக்கட்டும் இதை
பாடிவிற் போர்களுஞ் சிலதுநாள் பிழைக்கட்டும் பை

செல்வப்பிள்ளை சிநேகருக்குச் சொல் விருத்தம்.

திக்கெட்டும் புகழ்ப்படைத்தோ னெனக்கிசைந்த

செல்வர்களே சிங்காரத் தோழமாரே

மற்கட்டுஞ் தீர்களே பணங்கரைக்க

மங்கிரிபோல் தந்திரங்கள் செய்யும்பாரே

திக்கட்டும் போட்டுபெந்தன் கலியாணத்தை

திரைகடல்சே ரூலகமெலார் தெரியவிக்க

சொற்கட்டும் வந்தனங்கள் முகூர்த்தகாலம்

சுருக்காக யெழுதிநிறை வேற்றுவீரே.

ஆ ஆ எனது அரிய விரிய பெரிய பிரியமுள்ள செல்வப்பிள்ளையே கேளும் நம்ம டிக்கட்டைப்பார்த்தாலோ இந்திரனனுப்பிய திருமுகம்போ விருக்கவேணும் அதிலுள்ள சங்கதிகளோ திரு மூர்த்திகளும் அறியக்கூடாது ஏனென்றால் தாயுறவென்றும் தந்தையுறவென்றும் மந்தைமந்தையாக வந்து சோத்தையெல்லாம் வலித்து பார்த்தவிடமெங்கும் பதுங்குவார்கள் ஆகையால் அந்த பணத்தையெல்லாம் சங்கீதாயித்திய பரதாட்டிய சுகபோகத்திற் சிறந்த நமது அருமைக்கண்மணிகளாகிய லேடிகளுக்கு முத்தாரங்கள் தோடாக்கள் கெண்டாமணிகள் நவலோகங்களா வைமைத்த சேலமுதலிய ஆடையாபரனுதிகளைப் பரிசு கொடுப்போமானால் நம்ம பெயர் என்றைக்கும் அழியாதிருக்கும் ஆகையால் டிக்கட்மாத்திரம் இக்கட்டாகவே யிருக்கவேணு மிஷ்டாரே.

செல்வப்பிள்ளை கலியாண டிக்கட்டின் விபரம்.

நொண்டிச் சிந்து.

திகழ்மகிழ்புகழ்ப்படைத்த சென்னைவளர்

செல்வர்களே விபரம் சொல்லுவேன்கேள்

கிகமுமிங்கிலீஷ்வருஷம் ஆயிரத்தி

பென்னுத்தித்தொண்ணுத்தி யொன்னில்புகுஞ்து நமுஹியதமிழாண்டு மகாஜித்து

வருஷங்குத்தாடிமாதம் நாற்பதாஞ்தேதி

உக்கிரவாரம்சிங்கமுகத்தில் இருவர்க்கும்
ஓருமித்தசபதினம் மரணயோகத்தில்

காலையில்ஒருமணிக்கி வாய்திறந்து

கண்டமீனை துண்டுபூனை லக்கனத்தில்

என்னிடதெஸ்ட்டைபுத்திரன் சிரஞ்சிவி

யேணிபோலேபல்ளீண்ட ஆசாமிக்கும்

தானறியாதவூர்க்கு மனியம்

தாசில்முனுவியுமகள் யேகபுத்திரி

பஜரிவேங்கையம்மாள் இருவர்க்கும்

பத்திரிகைசொன்னபடி சுபதினத்தில்

வெள்ளைப்பட்டணம் நடுவில் ஜூபா

கொள்ளையடித்தான்மூலை பள்ளத்தெருவில்
அப்படியிப்படியுந்தன்னி டோர்நெம்பார்

ஆனமட்டும்என்வீடு செங்கல்கிரகத்தில்

நடக்கும்முகார்த்தத்திற்கும் மறுநாள்

நாலுபேர்க்கு முன்கொளுத்தும் அக்கினிபேட்டிக்கும்
இடையுபவாசத்திற்கும் தாங்கள்

யிஷ்டருக்கும்சிஷ்டரொடு கஷ்டமாய்வந்து
மேல்படிசுபகிரிகை அனர்த்தத்தை

மென்னமென்னநெட்டியே நடத்துவீரொன்று
மண்டபோட்டுவிண்ணப்பஞ்செய்து தங்கள்

கீழானகனத்தைகொஞ்சம் பிரார்த்திக்குறேன் (தந்தின)

செல்வப்பிள்ளை சொல் லாவணி.

வல்லமைமிகுந்த செல்வாலோவுமது

கல்விகள்வேறே ஜூயா

வளமாய்நோடை பல்மாயெழுதினீர்

வருவார் வெகுபேரே

வாரமூம்யோகமும் இப்படியமைத்திட

வரிந்தீர்பஞ்சாங்கம் ஜூயா

வையகத்திலுமக்குநான் கைம்மாறுசெய்திட

வறியேன் மெஞ்சானம்

செல்வத்தில்மிகுந்தசீமானென்றெனக்கு

செய்தீர்வுபகாரம்

சிறுமணவூர்முனி சாமிசொல்தமிழுக்கு

செய்வேன் நமஸ்காரம்.

கிணேகிதர் சொல் அலங்காரம்.

ஷக்கட்டுமாத்திரமே தீர்ந்ததென்று யெங்கள்பேரில்

யிக்கட்டு நினைக்கவேண்டா மெல்லாவேலையுந் தீர்ந்துதையா நன்

அகடவிகட கலியாணச்சிந்து.

ஜயா, பந்தல்முழுதும் பாவைநடனக் அந்தமரான ஆயிரம்வரிசை	தீர்ந்துபோச்சி கொட்டாயாச்சி லயிட்டுதினுச் மரட்டியாச்சி
ஜயா, வாழைக்கு வர்னக்கூந்தல் தாழையருகு தனித்தரஞ்சிதம்	தேங்குமலைகள் சுச்சங்குலைகள் குருவேர்தவனம் மதனபாணம்
ஜயா, சகலவேலையும் சரியாய்முகூர்த்தம்	முடிந்துபோச்சி நெருங்கிபோச்சி (நன்)
(தெ) அமாவர்சைரூவுகாலம் ஆறுயிர்க்குமரணயோகம் வேளைதப்பிபோகுமுன்னே வலித்துகழுத்தி லிமுத்துக்கட்டுவீர்()	
ஜயா, பொழுதுவிடிந்தால் பிண்டாசோத்துக் விடியயிரண்டு வேலையிப்பவே	கூட்டஞ்சேரும் கிழவகொடுக்கும் ஜாமமிருக்கும் நடத்திப்போடும்
ஜயா, வந்தபேர்கள் வாத்தியக்காரர்கள் சார்ஜிகேட்டால் சம்மன்கொண்டாந்தால்	வழியைப்பார்க்கட்டும் குந்தியழட்டும் இமுத்துஉதைப்போம் கவுத்துபடுப்போம்
ஜயா, இந்தயுத்தியும் ஏனேயிப்படி	சொல்லவேனுமோ முழித்தாலாமோ (நன்)
(தெ) பஞ்சாங்கம்தப்பாமலே பலஜெனமும்சேராமலே அஞ்சாறுபேரூயர்த்த றுத்திரியில்நடத்திபோட்டார்	
ஜயா, பொழுதுவிடிந்து போனஜனங்கள் பொவுஷாகெட்டுநாம் பொழைக்கும்பொழுப்பும்	பூனைதாங்குது வழியைப்பார்க்குது ஒடிவந்ததில் போச்சேயென்குது
ஜயா, ஜெனங்களிப்படிக் செல்வப்பிள்ளையும் டர்ட்டைபஸ் சனவர்பீச்சு	கலையும்போது முடிக்கியெழுந்து பாப்பான்காணம் யெவனுங்காணம்
ஜயா, போலீஸ்சார்ஜி பிடித்துஜெயிலுக்	பண்ணிப்போடுவேன் கனுப்பினிடுவேன் (நன்)

(தெ) காசில்லாகவியானம் கண்குளிரவேநடத்தி
யீசனரூளால்வருஷம் யிரண்டிரண்டீஸ்னொபெருவார் (நன்)

ஐயா, தவரும்பிள்ளைகள்
தாண்டும்பிள்ளைகள்
உயர்ந்தபிள்ளைகள்
வீடுமூழுதும்

காலையிழுக்க
கையைபிழுக்க
வேட்டியிழுக்க
யிரச்சலெடுக்க

ஐயா, வீடுகிறைந்த
வயருநிறைந்த
கைகள்நிறைய
(நன்) கடவுளரூளால்

பிள்ளைகளோடு
குழந்தையோடு
செல்வரோடு
ஆயிசோடு

ஐயா, செழித்துவாழுந்தார்
பழுத்தகிழுமாய்

சுகமாயிருந்தார்
படுத்துமிருந்தார் (நன்)

(தெ) புலவராடிமறவாப் பிள்ளைமுனிசாமிதமிழ்
உலகறிய அச்சிலிட்ட உத்தமரைக்கேள்மனமே (நன்)

கடல்நிறைந்த
கன்யாகுமரி
ஊருக்கெல்லாம்
வரைக்குஞ்சென்னை

வலகுக்குள்ளே
வளவுக்குள்ளே
அன்னைபென்று
நகருக்குள்ளே

அடியே-ஆனைகெவனி
ஆதியப்பன்
தேனேர்மதுவின்
செழித்துவாழும்
அடியே-காந்தரிவியின்
கண்ணைபெயரும்

பாளையம்நெடுகே
வீதிவங்கே
கடையைவிற்றே
நல்லமனதே
கோத்திரமாம்
ஆற்றமுகமாம் (நன்)

அகடவிகட கலியாணச்சிந்து

மு ற் றி ற் று.

(நன்) மு ற் றி ற் று.
மு ற் றி ற் று.

மு ற் றி ற் று.
மு ற் றி ற் று.
மு ற் றி ற் று.
மு ற் றி ற் று.
மு ற் றி ற் று.